

کنترل علف‌های هرز بهاره و تابستانه باعث کش‌های پیش‌رویشی، پس رویشی و تلفیق آنها

بتول صمدانی^۱، سید محسن حسینی^۲، سید محمد میروکیلی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۰/۲۲؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۴/۱۱

چکیده

به منظور بررسی کارآیی علف‌کش‌های پیش‌رویشی و پس‌رویشی جدید جهت کنترل علف‌های هرز، این آزمایش در باعث‌های انگور و سیب قزوین و تهران انجام گرفت. آزمایش به صورت فاکتوریل با دو فاکتور و سه تکرار بر پایه بلوک‌های کامل تصادفی انجام شد. فاکتور A شامل علف‌کش‌های پیش‌رویشی ۱- دیورون (کارمکس ۸۰% WP) به میزان ۱/۶ کیلوگرم ماده خالص در هکتار، ۲- ناپروپامید (دورینول SC ۴۵%) به میزان ۱/۴ کیلوگرم ماده خالص در هکتار، ۳- اکسی‌فلورفن (گل EC ۲۴%) به میزان ۰/۴۸ کیلوگرم ماده خالص در هکتار، ۴- تریفلورالین (ترفلان EC ۴۸%) به میزان ۱/۲ کیلوگرم ماده خالص در هکتار و ۵- شاهد (بدون علفکش) و فاکتور B شامل علف‌کش‌های پس‌رویشی ۱- گلیفوستیت (رانداب SL ۴۱%) به میزان ۲/۵ کیلوگرم ماده خالص در هکتار + ۸ کیلوگرم سولفات‌آمونیوم در هکتار، ۲- دوبار استفاده از گلیفوستیت همراه با سولفات‌آمونیوم، ۳- تریکلوبیر (کارلون EC ۶۰%) به میزان ۱/۲ کیلوگرم ماده خالص در هکتار و ۴- دوبار استفاده از تریکلوبیر بود. نتایج آزمایش نشان داد که استفاده از علف‌کش‌های پیش‌رویشی مخصوصاً ناپروپامید، تریفلورالین و اکسی‌فلورفن می‌تواند علف‌های هرز یکساله بهاره را بخوبی کنترل کند. پکبار استفاده از گلیفوستیت در کنترل یکساله‌ها موثر بود، ولی در کاهش وزن خشک علف‌های هرز چند ساله موثر نبود. یک و یا دوبار استفاده از تریکلوبیر و دوبار گلیفوستیت در کاهش وزن خشک علف‌های هرز چند ساله موثرتر بود. استفاده از علفکش‌های پیش‌رویشی باعث کاهش وزن خشک بیشتر در علف‌های هرز دائمی شد. علفکش تریکلوبیر نسبت به گلیفوستیت علف‌های هرز را با تاخیر از بین برد.

واژه‌های کلیدی: علفکش پیش‌رویشی، علفکش پس‌رویشی، وزن خشک علف‌های هرز، باعث

صدمانی، ب.، س. م. حسینی و س. م. میروکیلی. ۱۳۹۶. کنترل علف‌های هرز بهاره و تابستانه باعث کش‌های پیش‌رویشی، پس‌رویشی و تلفیق آنها. مجله اکوفیزیولوژی گیاهی. ۳۱-۲۰۴-۱۹۳.

۱- عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات گیاه‌پردازی کشور، تهران، ایران- مسول مکاتبات. پست الکترونیک: smn.ghorbi.ch@gmail.com

۲- عضو هیئت علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی، تهران، ایران

۳- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی یزد، یزد، ایران

معطوف شده است. در زمینه کترول شیمیایی با توجه به گستردگی نوع باغات، تنها پنج علفکش گلیفوسیت (رانداب SL ۲۰٪، پاراکوات ۴۱٪، کلرزالدی میتل (داکتال ۷۵٪ (WP) و پندی متالین (استومپ ۳۳٪ (EC توصیه شده است (نوروزیان، ۱۳۹۰). از میان این پنج علفکش توصیه شده توسط سازمان حفظ باغات، فقط ۲ علفکش گلیفوسیت و پاراکوات در بازار وجود دارد که گزارش شده که از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۰ سیزده گونه علف هرز نسبت به گلیفوسیت مقاوم شده اند (کسیم، ۲۰۱۳) و در حال حاضر ۲۱ گونه علف هرز مقاوم به پاراکوات در دنیا گزارش شده است که معمولاً علفهای هرز پس از ۱۰ تا ۱۵ بار مصرف نسبت به آن مقاوم می شوند (زند و باغستانی، ۱۳۸۶). استمرار استفاده از آنها در باغات منجر به مقاومت علفهای هرز به آنها خواهد شد، ضمن اینکه بسیاری از فراورده های تجارتی که از این علفکش ها در بازار وجود دارد، روی علفهای هرز بدون اثر است و باغداران قادر انتخاب زیادی ندارند. بنابر این بررسی و تعیین علفکش هایی با مکان اثر متفاوت نسبت به علفکش های موجود ضروری می باشد. علفکش پس رویشی تریکلولپیر (Garlon) از جمله علفکش هایی است که برای باغات توصیه شده است. این علفکش بر روی علفهای هرز چوبی همانند دولپهای های پهن برگ موثر است. همچنین روی برخی خانواده های کشیده برگ همانند *Cyperaceae*, *Juncaceae*, *Equisetum* موثر است. علفهای هرز یک ساله و چند ساله مثل پیچک و تمشک را کنترل می کند و بصورت سیستمیک عمل می کند (اسکات و همکاران، ۲۰۱۵).

همچنین در ایران چند علفکشی که برای باغ ها توصیه شده اند همه پس رویشی است ولی هم اکنون تقاضا برای علفکش های پیش رویشی در ایران زیاد می باشد. زیرا برای استفاده از این علفکش ها در باغ، باغداران فرصت بیشتری در طول پاییز تا اوایل بهار دارند. بهترین زمان بکار گیری آنها بهمن یا اسفندماه قبیل از جوانه زنی بیشتر علفهای هرز بهاره و در مهرماه قبل از جوانه زنی بیشتر علفهای هرز زمستانه است. حذف کامل علفهای هرز بتندرت با بکارگیری علفکش های پیش رویشی بدست می آید. بکار گیری متوالی سالانه علفکش های پیش رویشی می تواند مسئله علفهای هرز گریخته را کاهش دهد، اما تیمار لکه ای با علفکش های پس رویشی معمولاً در بیشتر باغات مورد نیاز است (آرنولد و آلدربیچ، ۱۹۸۰). علفکش های دبورون (Karmex)، نایرومید (Devrinol)، اکسی فلورون (Goal) و تریفلورالین (Terflan) از جمله علفکش های پیش رویشی می باشند که

مقدمه

رقابت علفهای هرز در باغ ها بر رشد درخت، میزان شکوفه دهی، شروع گلدهی، عملکرد، کیفیت میوه و مقاومت به سرمایزدگی آنها تاثیر می گذارد (من و انگوچیو، ۲۰۱۲). ماجک و همکاران (۱۹۹۳) گزارش کردند که وجود دو عدد تاج خروس از گونه *Hybridus* در تقریباً یک متر مربع، رشد درخت، میزان تولید میوه، شروع شکوفه دهی و مقاومت به سرمایزدگی را در یک باغ شلیل که درختان آن به تازگی کشت شده باشد، کاهش می دهد. آرنولد و آلدربیچ (۱۹۸۰) گزارش کردند که میزان ازت در برگ های شلیل واقع در نهالستان که یک متر اطراف آن بوسیله علفکش عاری از علف هرز شده بود، افزایش یافت. پارکر و مایر (۱۹۹۶) گزارش کردند که درختان پنج ساله شلیل وقتی که زیر آنها بوسیله علفکش و یا دیسک عاری از علف هرز شده بود، در مقایسه با درختانی که در اطراف آنها علفهای هرز *Paspalum notatum* و *Eremochloa ophiurooides* وجود داشتند، اندازه بزرگتری داشتند. ولر و همکاران (۱۹۸۵) گزارش کردند که وقتی درختان شلیل در شرایط عاری از علف هرز قرار می گیرند، ریشه های آنها در ۳۰ سانتی متری خاک وجود دارند، در حالیکه رقابت علف هرز مرغ باعث می شود که مقدار کمی از ریشه ها در عمق ۱۵ سانتی متری قرار بگیرند و میزان ریشه های موجود در عمق ۱۵ تا ۳۰ سانتی متری را کاهش می دهد. بخاطر رقابت مرغ تولید میوه در درختان تازه کشت شده شلیل ۲ تا ۳ سال بتاخیر می افتند.

علفهای هرز علاوه بر آسیب مستقیم به درختان بر اثر رقابت برای مواد غذایی و رطوبت بطور غیر مستقیم بوسیله اثر روی آفات روی درختان اثر می گذارند. موش هایی که تنہ درختان، ریشه، ساقه و بافت آوندی را می خورند ممکن است تولید درختان را کاهش دهند. جمیعت این موش ها در باغاتی که آلووده به علف هرز هستند، بیش از باغاتی است که علف هرز ندارند (سویوان و همکاران، ۱۹۸۷). علفهای هرز همچنین می توانند میزبان حشرات و بیماری ها باشند. تامیک (۱۹۷۵) گزارش کرده که علفهای هرز پهن برگ میزبان خوبی برای شته های سبز شلیل (*Myzus persicae*) هستند. بنابر این کنترل علفهای هرز یک ساله زمستانه در باغ ها قسمتی از مدیریت تلفیقی آفات است (هورتون و جانسون، ۲۰۰۵). بنابر این دلایل زیادی وجود دارد برای اینکه چرا کنترل علفهای هرز برای درختان ضروری است.

با توجه به بالا بودن سطح زیر کشت باغات کشور نسبت به محصولات زراعی، توجه کمی به کنترل علفهای هرز در باغات

علف‌کش‌های پیش‌رویشی بجز اکسی فلورفن که در زمان خواب درختان (اواسط بهمن ماه) استفاده شد، بقیه در اوایل اسفند ماه استفاده شدند. علف‌کش‌های پس‌رویشی در اوایل اردیبهشت ماه، زمانی که علف‌های هرز ۱۰ سانتی‌متر ارتفاع داشتند، استفاده شدند و برای بار دوم در اوایل خرداد زمانی که علف‌های هرز دوباره ۱۰ سانتی‌متر ارتفاع پیدا کردند، استفاده شدند. برای گلیفوسیت و تریکلولپیر ۲۰۰ لیتر آب در هکتار و برای بقیه علف‌کش‌ها ۳۰۰ لیتر آب در هکتار در نظر گرفته شد. قبل از بکارگیری علف‌کش‌های پیش‌رویشی کف باع دیسک زده شد. هر کرت دارای دو درخت بود که در نواری به فاصله یک متراز دو طرف درخت سمپاشی انجام گرفت. فاصله بین تکرارها یک ردیف درخت فرار گرفت. در بین ردیف‌های درختان دیسک زده شد. گونه‌های علف‌های هرز بهاره در اوایل اردیبهشت ماه با دو کادر ۰/۵×۰/۵ متری از هر کرت و گونه‌های علف‌های هرز تابستانه در اوایل مرداد ماه از همین مقدار سطح از هر کرت برداشت شد. نمونه‌های علف‌های هرز پس از انتقال به آزمایشگاه بر حسب گونه تفکیک شدند و به منظور تعیین وزن خشک، به مدت ۴۸ ساعت در آون ۷۲ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند. درصد کاهش وزن خشک علف‌های هرز نسبت به شاهد بدون هیچ‌گونه علف‌کش با استفاده از فرمول زیر اندازه گیری شد.

$$\frac{\text{تیمار} - \text{شاهد بدون علف‌کش}}{\text{شاهد بدون علف‌کش}} \times 100 = \text{درصد کنترل نسبت به شاهد بدون علف‌کش}$$

تحلیل داده‌ها از طریق آنالیز واریانس و آزمون دانکن در سطح ۵ درصد انجام گرفت. ارزیابی مهار علف‌های هرز نیز بر اساس روش EWRS دو هفتگه پس از استفاده از علف‌کش‌های پس‌رویشی انجام گرفت.

نتایج و بحث

تهران

علف‌های هرز بهاره: در این مرحله علف‌های هرز غالباً بهاره در باع سبب قاصدک، بی‌تسی راخ، کنگرو‌خشی، موچه و بارهنگ بود. علف‌کش‌های پیش‌رویشی فقط در مورد وزن خشک قاصدک و کل علف‌های هرز با هم اختلاف معنی‌دار داشتند (جدول ۱)، بطوريکه تاثیر دیورون کمترین مقدار بود و بقیه علف‌کش‌ها با هم اختلاف معنی‌دار نداشتند. ناپروپامید، اکسی فلورفن و تریفلورالین بترتیپ با ۹۸ و ۹۵٪ کاهش وزن خشک قاصدک را داشتند و دیورون با ۱۴٪ کمترین اثر را داشت

برای کنترل علف‌های هرز در باع‌ها توصیه شده‌اند (تو و همکاران، ۲۰۰۱). این علف‌کش‌ها دومنظوره هستند و برای درختان غیر بارده و بارده می‌توان استفاده کرد. دیورون از گروه فنیل اوره است و از فتوستتر جلوگیری از سنتز کلروفیل می‌کند. اکسی فلورفن از گروه دی‌فنیل اترها است و جلوگیری از تریفلورالین جلوگیری از تقسیم سلولی می‌کند و ناپروپامید از گروه آمیدها است و از رشد ساقه جلوگیری می‌کند (زن و همکاران، ۱۳۸۶).

بنابر این هدف از انجام این طرح بررسی اثر علف‌کش‌های پیش‌رویشی و پس‌رویشی و تلفق آنها با هم برای کنترل علف‌های هرز باع‌ها بود تا بتوان تنوع علف‌کش‌ها در باع‌ها را برای جلوگیری از مقاومت کاهش داد و همچنین میزان مصرف علف‌کش‌های پس‌رویشی را کاهش داد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در باع سبب در تهران و در باع انگور خواهید در قزوین انجام گردید. آزمایش به صورت بلوک‌های کامل تصادفی با ساختار تیماری فاکتوریل با دو فاکتور **A** علف‌کش‌های پیش‌رویشی در ۵ سطح و فاکتور **B** علف‌کش‌های پس‌رویشی در ۴ سطح بود. آزمایش با سه تکرار انجام شد. فاکتور **A** علف‌کش‌های پیش‌رویشی شامل: ۱- دیورون (کارمکس WP 80%)، به میزان ۱/۶ کیلوگرم ماده خالص در هکتار (چون احتمال بارندگی بود با خاک مخلوط نشد)، ۲- ناپروپامید (دورینول SC 45%) به میزان ۱/۱ کیلوگرم ماده خالص در هکتار (با شن کش تا عمق ۵ سانتی‌متری با خاک مخلوط شد)، ۳- اکسی فلورفن (گل EC 24%) به میزان ۰/۴۸ کیلوگرم ماده خالص در هکتار (همان‌روز تا عمق ۱۰ سانتی‌متری با خاک مخلوط شد) و ۴- تریفلورالین (ترفلان EC 48%) به میزان ۱/۲ کیلوگرم ماده خالص در هکتار (همان‌روز تا عمق ۱۰ سانتی‌متری با خاک مخلوط شد) و ۵- شاهد بدون علف‌کش پیش‌رویشی بود و فاکتور **B** علف‌کش‌های پس‌رویشی شامل: ۱- گلیفوسیت (رانداب SL 41%) به میزان ۲/۵ کیلوگرم ماده خالص در هکتار ۸+ کیلوگرم سولفات آمونیوم در هکتار، ۲- دوبار استفاده از گلیفوسیت، هر بار به میزان ۲/۵ کیلوگرم ماده خالص در هکتار همراه با ۱ کیلوگرم در هکتار سولفات آمونیوم، ۳- تریکلولپیر (گارلون EC 60%) به میزان ۱/۲ کیلوگرم ماده خالص در هکتار و ۴- دو بار استفاده از تریکلولپیر، هر بار به میزان ۱/۲ کیلوگرم ماده خالص در هکتار بود.

(جدول ۱). علفكش دیورون با ۶۲٪ کاهش وزن خشک کل علفكهای هرز نسبت به شاهد علفكهای هرز نسبت به شاهد کمترین اثر و بقیه علفكش‌ها از برخوردار بودند (جدول ۱).

جدول ۱- مقایسه میانگین درصد کنترل وزن خشک علفكهای هرز بهاره نسبت به شاهد توسط علفكش‌های پیش‌رویشی، تهران

تیمار	قاصدک	بی‌تجراخ	کنگروحشی	موچه	بارهنگ	کل علفكهای هرز
دیورون	۱۴/۴۸ b	۹۷/۴۶ a	۶۴/۱۳ a	۸۱/۹ a	۹۹/۸ a	۶۲/۹۹ b
ناپرومید	۸۵/۶۸ a	۹۹/۵۶ a	۹۷/۲۵ a	۹۹/۸۳ a	۹۹/۱۶ a	۸۹/۹۷ a
اکسی‌فلورفن	۹۸/۱۴ a	۹۷/۳۴ a	۹۷/۳۹ a	۹۹/۸ a	۹۹/۹۶ a	۹۲/۱۸ a
تریفلورالین	۹۹/۶۲ a	۹۹/۱۲ a	۹۷/۷۰ a	۹۹/۸۷ a	۱۰۰ a	۹۳/۶۶ a

حرروف مشترک در ستون‌ها نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح ۵٪ می‌باشد.

اثرات متقابل علفكش‌های پیش‌رویشی و پس‌رویشی نشان می‌دهد که تیمار اکسی‌فلورفن + یکبار تریکلولوپیر کمترین کاهش وزن خشک کاتوس را نسبت به شاهد داشت (جدول ۲). کمترین میران کنترل کنگروحشی را تیمار ناپرومید + یکبار تریکلولوپیر داشت. تیمار دیورون + یکبار گلیفوسیت کمترین میران کنترل پهنبرگ‌های یکساله را داشت. تیمار فقط یک بار گلیفوسیت کمترین میران کنترل کل پهنبرگ‌ها را بدنبال داشت. تیمار دیورون + یکبار گلیفوسیت کمترین میران کنترل باریکبرگ‌ها را داشت و تیمار دیورون + یکبار گلیفوسیت و دیورون + دوبار گلیفوسیت کل علفكهای هرز را کمتر از بقیه تیمارها کنترل کرد.

ارزیابی مهار علفكهای هرز بصورت نظری دو هفته پس از کاربرد پس‌رویشی‌ها (جدول ۳) نشان داد که پس از دو هفته بهترین کنترل بوسیله گلیفوسیت صورت پذیرفته است و تریکلولوپیر پس از چهار هفته توانسته است اثراش را روی کنترل علفكهای هرز نشان دهد. تحقیقات نشان داده که علفكش تریکلولوپیر علفكهای هرز را به آرامی از بین می‌برد (تو همکاران، ۲۰۰۱).

نتایج حاصل از آزمایش در تهران نشان می‌دهد که استفاده از علفكش‌های پیش‌رویشی مخصوصاً ناپرومید، اکسی‌فلورفن و تریفلورالین بهمراه علفكش‌های پس‌رویشی می‌تواند علفكهای هرز را بهتر کنترل کند و این روش می‌تواند باعث کاهش استفاده از علفكش‌های پس‌رویشی گردد. همچنین عملکرد علفكش تریکلولوپیر بهتر از علفكش گلیفوسیت می‌باشد.

علفكهای هرز تابستانه: در این مرحله علفكهای هرز غالباً تابستانه کاتوس، کنگروحشی و باریکبرگ‌ها بودند. درصد کنترل وزن خشک علفكهای هرز نسبت به شاهد توسط تیمارهای پیش‌رویشی نشان می‌دهد که این علفكش‌ها در ارتباط با کاهش وزن خشک کنگروحشی و کل پهنبرگ‌ها اختلافی ندارند و توانسته‌اند تا بیش از ۷۳٪ از وزن خشک آنها بکاهند (جدول ۲). علفكش اکسی‌فلورفن روی کاتوس کمترین اثر یعنی حدود ۴٪ را داشت و بقیه حداقل تا ۱۷٪ وزن خشک آن را کاهش دادند. دیورون کمترین اثر را روی باریکبرگ‌ها و کل علفكهای هرز داشت (جدول ۲)، بطوریکه علفكش دیورون پهنبرگ‌های یکساله را ۵۹٪، باریکبرگ‌ها را ۶۴٪ و کل علفكهای هرز را ۷۱٪ کنترل کرد. زند و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کرده‌اند که اثر علفكش‌ها در کنترل علفكهای هرز بر طبق گونه علفكهای هرز فرق می‌کند. استفاده از ترفلان بهتر از عدم استفاده از علفكش‌های پیش‌رویشی، کل علفكهای هرز را کنترل کرد (جدول ۲).

مقایسه میانگین درصد کاهش وزن خشک علفكهای هرز تابستانه نسبت به شاهد در مورد علفكش‌های پس‌رویشی (جدول ۲) نشان می‌دهد که این علفكش‌ها از نظر وزن خشک کاتوس، کنگروحشی و باریکبرگ‌ها با هم اختلافی ندارند. یکبار بکارگیری گلیفوسیت کمترین اثر را روی وزن خشک پهنبرگ‌های یکساله، کل پهنبرگ‌ها و کل علفكهای هرز داشت (جدول ۲)، بطوریکه گلیفوسیت وزن خشک پهنبرگ‌های یکساله را ۵۲٪، کل پهنبرگ‌ها را ۶۳٪ و کل علفكهای هرز را ۶۶٪ نسبت به شاهد کاهش داد.

جدول ۲- مقایسه میانگین درصد کترول وزن خشک علف‌های هرز تابستانه نسبت به شاهد توسط علفکش‌ها و تلفیق آنها، تهران.

تیمار	کاتوس	کنگروخشی	پیکاله	پهن برگ‌ها	باریک برگ‌ها	کل علف‌های هرز
دیورون	۶۵/۳ ^a	۹۴/۷ ^a	۵۹/۳ ^d	۷۳/۱ ^a	۶۴/۵ ^b	۷۱/۴ ^b
نایپر مید	۶۷/۹ ^a	۸۲/۵ ^a	۸۵/۷ ^b	۷۸/۷ ^a	۸۶/۷ ^a	۸۰/۳ ^{ab}
اکسی‌فلورفن	۴۱/۹ ^b	۹۲/۰ ^a	۹۷/۹ ^a	۷۷/۲ ^a	۹۰/۱ ^a	۷۹/۸ ^{ab}
تریفلورالین	۵۹/۳ ^{ab}	۸۹/۶ ^a	۹۸/۶ ^a	۸۲/۵ ^a	۸۵/۷ ^a	۸۳/۱ ^a
شاهد (بدون پیش‌رویشی)	۶۳/۵ ^{ab}	۹۰/۱ ^a	۷۷/۰ ^c	۷۷/۹ ^a	۷۹/۱ ^{ab}	۷۰/۳ ^b
گلیفوسیت	۵۲/۲ ^a	۸۶/۱ ^a	۵۲/۷ ^c	۷۳/۷ ^b	۷۹/۵ ^a	۶۷/۹ ^b
گلیفوسیت دو مرتبه	۵۹/۴ ^a	۹۰/۲ ^a	۸۵/۵ ^b	۷۸/۴ ^a	۸۲/۹ ^a	۷۹/۳ ^a
تریکلولپیر	۶۱/۸ ^a	۹۴/۷ ^a	۱۰۰ ^a	۸۵/۵ ^a	۸۷/۷ ^a	۸۵/۷ ^a
تریکلولپیر دو مرتبه	۶۴/۹ ^a	۸۸/۱ ^a	۹۷/۶ ^a	۸۳/۲ ^a	۷۵/۸ ^a	۸۱/۷ ^a
دیورون + گلیفوسیت	۶۴/۴ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۲۰ ^c	۵۴/۸ ^{cd}	۳۰/۵ ^b	۵۶/۱ ^e
دیورون + گلیفوسیت دو مرتبه	۵۲/۵ ^{ab}	۸۴/۸ ^{ab}	۴۵/۸ ^b	۶۱ ^{bcd}	۶۱/۲ ^{ab}	۵۴/۹ ^e
دیورون + تریکلولپیر	۶۷/۰ ^{ab}	۹۸/۵ ^a	۱۰۰ ^a	۸۸/۵ ^a	۹۵/۱ ^a	۸۹/۸ ^{ab}
دیورون + تریکلولپیر دو مرتبه	۷۷/۰ ^a	۷۷/۰ ^a	۹۵/۵ ^{ab}	۸۸ ^a	۷۱/۲ ^{ab}	۸۴/۷ ^{abc}
نایپر مید + گلیفوسیت	۶۰/۸ ^{ab}	۷۵/۱ ^{ab}	۴۸/۶ ^b	۶۱/۵ ^{bcd}	۹۲/۳ ^a	۶۷/۷ ^{cde}
نایپر مید + گلیفوسیت دو مرتبه	۶۷/۶ ^{ab}	۶۰/۸ ^{ab}	۸۷/۶ ^a	۱۰۰ ^a	۱۰۰ ^a	۹۰/۱ ^{ab}
نایپر مید + تریکلولپیر	۸۰/۱ ^a	۶۰/۲ ^b	۹۴/۴ ^a	۸۷/۶ ^a	۹۸/۹ ^a	۹۳ ^a
نایپر مید + تریکلولپیر دو مرتبه	۶۰/۸ ^{ab}	۷۵/۱ ^{ab}	۴۸/۶ ^b	۶۱/۲ ^{ab}	۵۵/۸ ^{ab}	۷۰/۴ ^{bcde}
اسکی‌فلورفن + گلیفوسیت	۳۲/۵ ^{ab}	۸۷/۷ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۷۳/۴ ^a	۸۷/۶ ^a	۷۶ ^{abcd}
اسکی‌فلورفن + گلیفوسیت دو مرتبه	۶۳/۴ ^{ab}	۸۹/۱ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۸۴/۲ ^a	۹۵/۱ ^a	۸۷/۳ ^{abc}
اسکی‌فلورفن + تریکلولپیر	۲۱/۴ ^b	۹۱/۴ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۷۰/۹ ^{abc}	۸۵/۸ ^a	۷۳/۹ ^{abcde}
اسکی‌فلورفن + تریکلولپیر دو مرتبه	۵۰/۳ ^{ab}	۹۹/۷ ^a	۹۱/۶ ^a	۸۰/۷ ^a	۹۳ ^a	۸۳/۱ ^{abc}
اسکی‌فلورفن + گلیفوسیت	۴۳/۸ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۹۴/۴ ^a	۷۹/۴ ^{ab}	۷۶ ^{abc}	۷۷/۳ ^{abc}
تریفلورالین + گلیفوسیت دو مرتبه	۳۹/۷ ^{ab}	۸۱/۵ ^{ab}	۷۳/۷ ^a	۷۳/۷ ^a	۸۷/۶ ^a	۷۷/۶ ^{abc}
تریفلورالین + تریکلولپیر	۷۷/۴ ^a	۹۱/۷ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۸۹/۳ ^a	۸۸/۷ ^a	۹۱/۵ ^a
تریفلورالین + تریکلولپیر دو مرتبه	۷۷/۲ ^a	۸۵/۳ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۸۷/۵ ^a	۸۰/۷ ^a	۸۶/۱ ^{abc}
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + گلیفوسیت	۵۹/۶ ^{ab}	۶۷/۸ ^{ab}	۲۰/۸ ^c	۴۹/۴ ^d	۸۸/۷ ^a	۵۷/۳ ^{de}
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + گلیفوسیت دو مرتبه	۷۲/۷ ^a	۹۵/۷ ^{ab}	۸۷/۵ ^a	۸۵/۳ ^a	۹۵/۸ ^a	۸۷/۴ ^{abc}
دو مرتبه	۶۳/۸ ^{ab}	۹۷/۱ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۸۷ ^a	۵۳/۵ ^{ab}	۸۰/۳ ^{abc}
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + تریکلولپیر	۵۷/۷ ^{ab}	۱۰۰ ^a	۱۰۰ ^a	۸۵/۹ ^a	۷۸/۲ ^a	۸۴/۳ ^{abc}
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + تریکلولپیر دو مرتبه						

حروف مشترک در ستون‌ها نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح٪۵ می‌باشد.

(جدول ۳). دیورون وزن خشک شیرین بیان خوابیده را ۵۳٪ نسبت به شاهد کاهش داد. با توجه به اینکه اثر علوفکش‌ها در کترول علوفه‌ای هرز بر حسب نوع گونه علوفه هرز فرق می‌کند (باروس و همکاران، ۲۰۰۵) این تفاوت‌ها در پاسخ گونه‌ها به علوفکش‌ها قابل توجیه است.

قزوین

علوفه‌ای هرز بهاره: در این مرحله علوفه‌ای هرز کاتوس، آفتابگردان علوفه‌ای، شنگ و شیرین بیان خوابیده در باع انگور غالب بودند. تیمارهای علوفکش پیش‌رویشی فقط در مورد وزن خشک شیرین بیان خوابیده اختلاف معنی دار داشتند که تاثیر علوفکش دیورون کمترین مقدار بود و بقیه تیمارها با هم اختلاف معنی داری نداشتند

یکساله داشتند. آفتابگردان علوفه‌ای را تریفلورالین و ناپروپامید کمتر از همه کنترل کردند. ناپروپامید کمترین اثر را روی شنگ داشت. دیبورون بیشترین اثر کنترل کنندگی را روی کاتوس داشت. ناپروپامید کمترین اثر را روی پهنبرگ‌های یکساله داشت. عدم استفاده از علفکش پیش‌رویشی باعث کمتر کنترل شدن پهنبرگ‌های دائمی گشت (جدول ۴).

علف‌های هرز تابستانه: در این مرحله نیز علف‌های هرز کاتوس، آفتابگردان علوفه‌ای، شنگ و شیرین بیان خوابیده در باغ غالب بودند. علف‌کش‌های پیش‌رویشی در ارتباط با وزن خشک شیرین بیان خوابیده، کل پهنبرگ‌ها و کل علف‌های هرز اختلاف معنی دار نداشتند (جدول ۴). ناپروپامید بیشترین و تریفلورالین کمترین اثر را روی کاهش وزن خشک کل باریکبرگ‌ها داشت. اکسی‌فلورفن و تریفلورالین اثر را روی باریکبرگ‌های

جدول ۳- ارزیابی نظری کنترل علف‌های هرز دو هفته پس از اجرای تیمار علفکش‌های پس رویشی، تهران.

تیمار
دیبورون + گلیفوسیت
دیبورون + تریکلوبیر
دیبورون + تریکلوبیر دو مرتبه
ناپروپامید + گلیفوسیت
ناپروپامید + گلیفوسیت دو مرتبه
ناپروپامید + تریکلوبیر
ناپروپامید + تریکلوبیر دو مرتبه
اکسی‌فلورفن + گلیفوسیت
اکسی‌فلورفن + گلیفوسیت دو مرتبه
اکسی‌فلورفن + تریکلوبیر
اکسی‌فلورفن + تریکلوبیر دو مرتبه
تریفلورالین + گلیفوسیت
تریفلورالین + تریکلوبیر دو مرتبه
تریفلورالین + تریکلوبیر دو مرتبه
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + گلیفوسیت
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + گلیفوسیت دو مرتبه
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + تریکلوبیر
شاهد (بدون پیش‌رویشی) + تریکلوبیر دو مرتبه

جدول ۴- مقایسه میانگین درصد کنترل وزن خشک علف‌های هرز بهاره نسبت به شاهد توسط علفکش‌های پیش‌رویشی، قزوین.

تیمار	کاتوس	علوفه‌ای	شنگ	شیرین بیان خوابیده	کل باریکبرگ‌ها	یکساله	پهنبرگ	کل پهنبرگ‌ها	کل علوفه‌ای هرز دائمی	دیبورون	ناپروپامید	اکسی‌فلورفن	تریفلورالین
۶۰/۹۳a	۶۳/۹۴a	۷۱/۶۶a	۵۳/۹۸a	۴۱/۷۶a	۵۲/۶۹b	۷۴/۳۱a	۵۸/۹۸a	۸۴/۳۳a	۸۴/۳۳a	دیبورون			
۴۹/۷۰a	۴۶/۷۲a	۶۳/۷۵a	۵۰/۸۸a	۴۹/۲۵a	۷۹/۶۹ab	۶۱/۱۰a	۵۵/۲۳a	۷۰/۷۸a	۷۰/۷۸a	ناپروپامید			
۵۸/۱۳a	۴۰/۵۲a	۶۱/۲۰a	۴۵/۷۳a	۸۹/۲۱a	۹۷/۷۶a	۵۳/۶۶a	۴۷/۵۹a	۶۷/۲۲a	۶۷/۲۲a	اکسی‌فلورفن			
۵۲/۵۰a	۴۸/۱۳a	۷۵/۷۹a	۲۴/۰۲a	۷۴/۶۷a	۹۰/۵۳ab	۹۴/۶۲a	۲۱/۸۸a	۷۷/۵۳a	۷۷/۵۳a	تریفلورالین			

حروف مشترک در ستون‌ها نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح ۵٪ می‌باشد.

پذیرفته است. در این زمان تریکلولوپیر علفهای هرز را هنوز کترل نکرده بود.

نتایج حاصل از آزمایش در قزوین نشان می‌دهد که علفکش گلیفوستیت در کترل یکسانه‌ها و علفکش تریکلولوپیر در کترل چندسانه‌ها بهتر عمل می‌کند و ترکیب علفکش‌های پیش‌رویشی با علفکش‌های پس‌رویشی می‌تواند میزان استفاده از علفکش‌های پس‌رویشی را کاهش دهد.

نتایج این آزمایش نشان داد که علفکش‌های پیش‌رویشی در کترل علفهای هرز بهاره موثر هستند، بطوری که در تهران وزن خشک کل علفهای هرز بهاره را $62\text{~تا~}93\%$ نسبت به شاهد کترل کردن که دیورون کمترین اثر را داشت و بقیه بطور متوسط به میزان 49% کاهش دادند و در قزوین $49\text{~تا~}60\%$ نسبت به شاهد کترل کردن و بین علفکش‌ها اختلافی وجود نداشت. علت اختلاف در میزان کل کترول علفهای هرز توسط علفکش‌ها در دو استان میزان علفهای هرز چند ساله می‌باشد که علفکش‌های پیش‌رویشی قادر به کاهش جوانه‌زنی از ریزوم نیستند. باستانی و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کرده‌اند که اختلاف اثر علفکش‌ها در چند منطقه ممکن است به شرایط محیطی و یا گونه علف هرز بستگی داشته باشد.

علفکش‌های پس‌رویشی گلیفوستیت و تریکلولوپیر در کترل علفهای هرز نسبت به شاهد برتری معنی داری نشان دادند. تاثیر علفکش تریکلولوپیر روی کل علفهای هرز در تهران همانند علفکش گلیفوستیت بود، ولی در قزوین علفکش گلیفوستیت بهتر از تریکلولوپیر علفهای هرز را کترول کرد. بنابر این تاثیر این دو علفکش بر اساس شرایط محیطی تفاوت می‌کند. گلن و همکاران (۱۹۹۷) نشان داده‌اند که اثر علفکش‌ها در کشت ذرت بسیار متفاوت بوده است. اسپوستر و همکاران (۲۰۰۷) بیان کرده‌اند که کم و یا اثر نکردن علفکش‌ها ممکن است به مقاومت علفهای هرز، استفاده از دوز کم علفکش، استفاده از علفکش در مرحله رشدی نامناسب علف‌هرز و بکارگیری علفکش در شرایط استرس خشکی باشد و نشان داده‌اند که بیوتیپ‌های مختلف سلمه‌تره در $2/5$ سانتی‌متری بیش از 88% و در $7/5$ و 15 سانتی‌متری کمتر از 55% بوسیله گلیفوستیت کترول شدند.

مقایسه میانگین درصد کترول وزن خشک علفهای هرز تابستانه نسبت به شاهد در مورد تیمارهای پس‌رویشی در جدول ۴ نشان می‌دهد که تمامی پارامترهای مورد ارزیابی با هم اختلاف معنی دار نشان دادند. تیمار گلیفوستیت دو مرتبه در کاهش وزن خشک کل علفهای هرز، تیمار گلیفوستیت یک مرتبه و دو مرتبه در آفتابگردان علوفه‌ای، باریکبرگ‌های یکسانه و کل باریکبرگ‌ها، دارای برتری بوده است. گلیفوستیت یکبار کمترین اثر را روی کاهش وزن خشک شنگ و شیرین‌بیان‌خواهیده داشت. تیمار تریکلولوپیر دو مرتبه در کترول کاتوس برتری نشان داد. گلیفوستیت دو مرتبه روی کل پهن‌برگ‌ها و گلیفوستیت یک مرتبه و دو مرتبه روی پهن‌برگ یکسانه بیشترین کاهش وزن خشک را نشان دادند. تیمار تریکلولوپیر یک مرتبه و دو مرتبه در کاهش وزن خشک پهن‌برگ‌های دائمی برتر بود (جدول ۴). اثرات متقابل علفکش‌ها در جدول ۴ نشان می‌دهد که تیمار ناپروپامید + تریکلولوپیر روی کاهش وزن خشک کل علفهای هرز کمترین و اکسی‌فلورفن + گلیفوستیت دوبار بیشترین اثر را داشت. تیمارهای دیورون + تریکلولوپیر، تریفلولورالین + تریکلولوپیر دو مرتبه استفاده به تنها بیان از تریکلولوپیر دو بار کمترین اثر را در کترول وزن خشک کل باریکبرگ‌ها داشتند. دیورون + گلیفوستیت، ناپروپامید + گلیفوستیت، اکسی‌فلورفن + گلیفوستیت دو بار، تریفلولورالین + گلیفوستیت، تریفلولورالین + دوبار گلیفوستیت و فقط دو بار تریکلولوپیر کمترین اثر را روی باریکبرگ‌های یکسانه داشتند. فقط یکبار گلیفوستیت کمترین اثر را روی شنگ داشت. ناپروپامید + تریکلولوپیر کمترین اثر را روی شیرین‌بیان‌خواهیده داشت. دیورون + تریکلولوپیر و دیورون + تریکلولوپیر دو مرتبه، ناپروپامید + تریکلولوپیر دو مرتبه، تریفلولورالین + تریکلولوپیر دو مرتبه و فقط تریکلولوپیر دو مرتبه بیشترین اثر را روی کاتوس داشتند. اکسی‌فلورفن + گلیفوستیت و تریفلولورالین + گلیفوستیت دو مرتبه کمترین اثر را روی کاتوس داشتند. اکسی‌فلورفن + گلیفوستیت دوبار بیشترین و اکسی‌فلورفن + تریکلولوپیر کمترین اثر را روی کل پهن‌برگ‌ها داشتند. تیمارهای دارای گلیفوستیت پهن‌برگ یکسانه را بهتر کترول کردند. دیورون + گلیفوستیت، ناپروپامید + گلیفوستیت و فقط گلیفوستیت یکبار کمترین اثر و دیورون + تریکلولوپیر دوبار، ناپروپامید + تریکلولوپیر دوبار، تریفلولورالین + تریکلولوپیر یکبار و دو بار و تریکلولوپیر فقط یکبار بیشترین اثر را روی پهن‌برگ‌های دائمی داشتند (جدول ۴).

ارزیابی کترول علفهای هرز به صورت نظری دو هفته پس از بکاربردن پس‌رویشی‌ها در جدول ۵ ذکر گردیده است. بهترین کترول از نظر مشاهده‌ای پس از دو هفته بوسیله گلیفوستیت بر روی آفتابگردان علوفه‌ای، آژیلوپس، جووحشی و درموباهی صورت

جدول ۴- مقایسه میانگین درصد کنترل وزن خشک علف‌های هرز تابستانه نسبت به شاهد توسط علفکش‌ها و تلفیق آنها، فزوین.

تیمار										دیورون
کل علف های هرز	کل پین برگ ها	پین برگ دائمی	پین برگ یکساله	کل باریکبرگ ها	خوابیده	شیرین بیان شنگ	آفتابگردان علوفه ای	کاتوس		
۵۴/۱۷a	۵۲/۱۳a	۶۲/۸۳ab	۷۳/۵۰ab	۴۲/۱۱ab	۷۹/۷۸a	۷۸/۱۳a	۶۳/۵۲ab	۶۴/۶۵a		دیورون
۵۲/۸۰a	۵۰/۹۷a	۵۷/۹۷ab	۵۵/۷۶b	۴۷/۹۰a	۷۶/۷۵a	۶۲/۱۱b	۵۰/۴۷b	۵۳/۱۱b		نایپر و پامید
۶۴/۳۸a	۵۰/۴۷a	۵۶/۵۶ab	۶۱/۶۶ab	۳۵/۷۷bc	۷۸/۷۳a	۷۱/۲۰ab	۶۷/۷۳ab	۳۸/۰۹d		اکسی فلوروفن
۶۳/۳۶a	۶۰/۴۹a	۶۹/۳۹a	۶۲/۶۶ab	۳۰/۱۲c	۷۷/۲۰a	۷۵/۸۲ab	۶۲/۳۲b	۴۰/۲۲cd		تریفلورالین
۶۰/۴۷a	۶۱/۵۰a	۵۲/۷۴b	۸۰/۸۴a	۴۱/۵۳ab	۷۴/۵۶a	۷۰/۹۱ab	۸۲/۱۹a	۴۸/۷۷bc		شاهد (بدون پیش رویشی)
۶۰/۸۰b	۵۷/۸۰b	۲۳/۵۳c	۸۵/۳۷a	۵۱/۲۲a	۷۱/۲۲b	۶۲/۷۷b	۹۲/۴۳a	۲۷/۸۹c		گلیفوسیست
۷۹/۷۱a	۷۳/۸۰a	۵۳/۴۱b	۸۳/۲۵a	۵۱/۴۳a	۷۸/۲۳ab	۶۸/۷۳ab	۸۷/۹۴a	۲۲/۲۱c		گلیفوسیست +
۴۱/۵۳c	۴۴/۸۵b	۷۹/۹۱a	۴۴/۸۳b	۳۴/۴۴b	۷۵/۰۷ab	۷۷/۸۷a	۳۹/۳۱b	۷۸/۸۲b		تریکلولپیر
۵۴/۱bc	۴۴/۹۹b	۸۲/۷۵a	۴۷/۰۸b	۲۰/۰۵c	۸۲/۸۵a	۷۸/۱۷a	۴۱/۲۹b	۷۷/۳۲a		تریکلولپیر +
۶۰/۵۷abcde	۶۴/۴۷abcdef	۵/۱۲۳e	۹۷/۴۷a	۵۳/۸۰a	۷۲/۱۰abc	۷۹/۱۳a	۹۷/۹۰a	۵۸/۸۰bc		دیورون +
۷۴/۵۷abcd	۷۳/۴۳abcdef	۷۵/۹۷ab	۶۷/۱۷abc	۵۳/۸۰a	۷۹/۷۰ab	۸۰/۵۰a	۶۷/۰۳abcd	۳۹/۴۰de		گلیفوسیست دو مرتبه
۳۷/۰۳ef	۴۲/۴۰bedef	۷۷/۰۰ab	۴۵/۸۰bc	۷/۰۳۷f	۸۳/۴۰a	۷۲/۳۷abc	۵۸/۴۳abcdef	۸۰/۲۰a		دیورون +
۴۵/۰۳cdef	۳۸/۴۰cdef	۹۳/۲۰a	۴۳/۵۷bc	۵۳/۸۰a	۸۳/۴۰a	۸۰/۵۰a	۳۰/۷۰cdef	۸۰/۲۰a		تریکلولپیر دو مرتبه
۵۷/۴۷bcde	۵۴/۳۳abcdef	۲/۲۷۷e	۸۷/۶۳ab	۵۳/۸۰a	۸۳/۴۰a	۴۳/۱۳bc	۹۷/۹۰a	۲۵/۰۳ef		نایپر و مید +
۸۰/۳۳abc	۷۰/۵۰abcde	۷۸/۵۰abc	۶۹/۸۰abc	۵۳/۸۰a	۸۳/۴۰a	۵۴/۳۳abc	۷۹/۷۱ab	۳۵/۰۰e		گلیفوسیست دو مرتبه
۲۱/۰۰f	۳۸/۴۰cdef	۶۷/۹۳abc	۳۲/۸۰c	۵۳/۸۰a	۵۵/۲۰c	۷۰/۴۷abc	۰/۹۳۳۳f	۷۲/۲۰ab		نایپر و مید +
۵۳/۴۰bcdef	۴۰/۷۳bedef	۹۳/۲۰a	۳۲/۸۰c	۲۷/۲۰cd	۸۳/۴۰a	۸۰/۵۰a	۲۲/۳۷ef	۸۰/۲۰a		تریکلولپیر دو مرتبه
۷۹/۶۷abcde	۵۹/۰۰abcdef	۳۹/۳۰cd	۷۲/۷۰abc	۴۰/۹۰ab	۶۴/۹۳abc	۸۰/۵۰a	۷۰/۵۷abc	۴/۲۰۰g		اکسی فلوروفن +
۹۱/۹۳a	۸۷/۱۰a	۵۱/۷۷bcd	۹۴/۳۰a	۵۳/۸۰a	۸۱/۷۰ab	۵۴/۹۷abc	۹۷/۲۰a	۲۷/۱۳ef		گلیفوسیست دو مرتبه
۴۷/۶۰cdef	۲۵/۲۴f	۸۰/۳۰ab	۴۲/۸۳bc	۳۷/۷۸bc	۷۵/۷۷abc	۸۰/۵۰a	۵۳/۷۰bcde	۵۷/۲۳bed		اکسی فلوروفن +
۴۹/۳۰cdef	۳۰/۰۳ef	۵۵/۷۷bcd	۳۷/۸۰c	۱۲/۳۰ef	۸۳/۴۰a	۷۸/۸۳abc	۴۹/۴۷bcde	۶۵/۸۰ab		تریکلولپیر دو مرتبه

										مرتبه
۶۹/۴۷abcde	۷۱/۸۰abcd	۶۵/۸۰abc	۷۵/۸۷abc	۵۳/۸۰a	۷۷/۷۳abc	۶۸/۹۷abc	۹۷/۹۰a	۹/۴۰fg	+ تریفلورالین + گلیفوستیت	مرتبه
۸۷/۰۷ab	۸۰/۵۰ab	۳۱/۴۳de	۹۱/۰۳a	۴۱/۹۷ab	۷۷/۰۳abc	۷۳/۳۳ab	۹۷/۹۰a	۵/۴۳۳g	+ تریفلورالین + گلیفوستیت	دو مرتبه
۴۲/۷۷def	۴۹/۸۷abcdef	۸۸/۲۷a	۳۹/۷۷c	۲۱/۵۰de	۸۳/۴۰a	۸۰/۵۰a	۲۴/۶۷ef	۶۵/۸۳ab	+ تریفلورالین + تریکلوبیر	مرتبه
۵۴/۱۳bcdef	۳۹/۸۰cded	۹۲/۰۷a	۴۳/۹۷bc	۳/۲۰۰f	۸۰/۶۷ab	۸۰/۵۰a	۲۸/۸۰def	۸۰/۲۰a	+ تریکلوبیر دو شاهد (بدون	پیش‌رویشی)
۴۷/۸۷cded	۳۴/۴۰def	۴/۱۳۳e	۹۳/۲۰a	۵۳/۰۸a	۵۷/۴۳bc	۴۲/۱۳c	۹۷/۹۰a	۴۲/۰۰cde	+ گلیفوستیت شاهد (بدون	پیش‌رویشی)
۶۴/۶۳abcde	۶۷/۴۷abcde	۳۹/۷۷cd	۹۳/۹۳a	۵۳/۸۰a	۷۹/۳۰abc	۸۰/۵۰a	۹۷/۹۰a	۴/۰۶۷g	+ گلیفوستیت دو شاهد (بدون	پیش‌رویشی)
۶۱/۲۳abcde	۶۷/۵۷abcde	۸۷/۰۷a	۶۲/۹۷abc	۵۳/۸۰a	۷۸/۱۰abc	۸۰/۵۰a	۵۸/۸۳abcde	۶۷/۶۳ab	+ پیش‌رویشی + تریکلوبیر	پیش‌رویشی)
۷۸/۲۰abcde	۷۵/۵۷abc	۸۰/۰۰ab	۷۳/۲۷abc	۴/۷۳۳f	۸۳/۴۰a	۸۰/۵۰a	۷۴/۱۳ab	۸۰/۲۰a	+ پیش‌رویشی + تریکلوبیر دو	پیش‌رویشی)
										مرتبه

حروف مشترک در ستون‌ها نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در سطح ۵٪ می‌باشد.

جدول ۵- ارزیابی نظری کترل علف‌های هرز دو هفته پس از اجرای تیمار علفکش‌های پس‌رویشی، قزوین.

پهن برگ‌ها											تیمار
مغ	د	روبا	ج	آژیلوپس	کاسنی	کاتنوس	شیرین	آفت‌بگردان	علوفه‌های	پیچک	
نی	روبا	بهی	جو	وحشی	زرد	خواهد	بیان	صرحایی	وحشی	وحشی	
۸	+	-	-	۱	v	v	۵	۸	۸	v	۱ دیوروون + گلیفوستیت
۰	+	-	-	۱	۸	v	۵	۸	۸	v	۱ دیوروون + گلیفوستیت دو مرتبه
۸	-	-	۰	۰	۸	v	۵	۷	۸	v	۸ دیوروون + تریکلوبیر
۸	-	-	۰	۰	۸	v	۴	۶	۸	۶	۸ دیوروون + تریکلوبیر دو مرتبه
-	۸	۱	۱	۱	v	۸	۴	۸	۸	۸	۱ ناپرومید + گلیفوستیت
-	-	۱	-	-	۶	v	۱	۷	v	v	۱ ناپرومید + گلیفوستیت دو مرتبه
+	-	-	۰	۰	v	۵	۴	۶	v	۵	۸ ناپرومید + تریکلوبیر
-	-	۱	۴	۱	۸	v	۵	۶	۸	v	۸ ناپرومید + تریکلوبیر دو مرتبه
-	-	۰	۰	-	v	۸	۴	۸	۸	v	۱ اکسی‌فلوروفن + گلیفوستیت
-	-	۰	۰	۰	۵	۸	۴	۸	۸	v	۱ اکسی‌فلوروفن + گلیفوستیت دو مرتبه
-	-	۰	۰	۰	۶	v	۶	-	۸	۵	۸ اکسی‌فلوروفن + گارلوبن
-	-	۰	۰	۰	۶	v	۶	-	۸	۸	۸ اکسی‌فلوروفن + تریکلوبیر دو
۸	۸	۰	-	۱	۶	v	۵	۶	۸	۶	۸ مرتبه
۸	۸	۰	۱	۱	v	v	۵	۸	۸	v	۱ تریفلورالین + گلیفوستیت

۰	۰	۰	۰	۰	۷	۸	۶	۸	۸	۷	۱	تریفلورالین + گلیفوسیت دو مرتبه
-	۸	۰	۰	۰	۷	۷	۷	۷	۸	۷	۸	تریفلورالین + تریکلوبیر
۸	۸	-	۱	۱	۶	۶	۶	۶	۸	۵	۸	تریفلورالین + تریکلوبیر دو مرتبه
۸	۸	-	۰	-	۷	۸	۷	۸	۸	۷	۱	شاهد (بدون پیش رویشی) + گلیفوسیت
۰	۰	-	۰	۰	۷	۸	۵	۸	۸	۷	۱	شاهد (بدون پیش رویشی) + گلیفوسیت دو مرتبه
-	-	-	۰	۰	۷	۷	۱	۶	۸	۶	۸	شاهد (بدون پیش رویشی) + تریکلوبیر
۰	۰	۰	۰	۰	۷	۷	۱	۶	۸	۶	۸	شاهد (بدون پیش رویشی) + تریکلوبیر دو مرتبه

علفکش‌های پس‌رویشی مانند پاراکوات و یا گلیفوسیت بکار رود بیشتر علف‌های هرز را کنترل می‌نمایند (اسکات و همکاران، ۲۰۱۵، تو و همکاران، ۲۰۰۱). بنابر این بنظر می‌رسد که استفاده از علفکش‌های پیش‌رویشی در پاییز و یا اوخر زمستان و استفاده از علفکش‌های پس‌رویشی در بهار می‌تواند میزان استفاده از علفکش‌های پس‌رویشی را کاهش دهد و باعث گردد که در فصل پاییز که فرصت بیشتری برای عملیات سمپاشی وجود دارد، این کار انجام گیرد. استفاده از علفکش تریکلوبیر با توجه به اینکه با دوز پایین‌تر از گلیفوسیت استفاده می‌گردد و اثرش روی چند ساله‌ها بیش از گلیفوسیت بود، بهتر است مورد توجه قرار گیرد. همچنین تلفیق علفکش پس‌رویشی تریکلوبیر با علفکش‌های پیش‌رویشی ناپروری و تریفلورالین می‌تواند علف‌های هرز را بهتر کنترل کند.

دوبار استفاده از علفکش‌های پس‌رویشی در کاهش وزن خشک علف‌های هرز بخصوص چند ساله‌ها بیش از یکبار استفاده از آنها موثر بود. استفاده از تریکلوبیر یک مرتبه و یا دو مرتبه در کاهش وزن خشک علف‌های هرز دائمی بهتر از گلیفوسیت عمل کرد. تحقیقات نیز نشان داده است که تریکلوبیر علف‌های هرز یکساله و چند ساله را خوب کنترل می‌کند (تو و همکاران، ۲۰۱۱). یکبار استفاده از گلیفوسیت در کنترل یکساله‌ها موثر بود، ولی در کنترل چند ساله‌ها موثر نبود. استفاده از علفکش‌های پیش‌رویشی باعث کنترل بهتر دائمی‌ها شد. علفکش‌های ناپروری‌پامید و تریفلورالین همراه با پس‌رویشی‌ها مخصوصاً تریکلوبیر علف‌های هرز را خوب کنترل کردند، ولی علفکش دیورون همراه با علفکش‌های پس‌رویشی در کنترل پهن‌برگ‌های دائمی بهتر از دیگر مخلوط علفکش‌ها عمل کرد. طبق بررسی‌های انجام شده اگر علفکش‌های پیش‌رویشی همراه با

منابع

- زند، ا. و باختانی، م.ع.، ۱۳۸۶. مقاومت علفهای هرز به علفکش‌ها. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- زند، ا.، شیمی، پ.، باختانی، م.ع.، بیطرفان، م.، ۱۳۸۶. راهنمای علفکش‌های ثبت شده در ایران با رویکرد مدیریت مقاومت علف‌های هرز به علفکش‌ها، جهاد دانشگاهی مشهد
- نوروزیان، م.، ۱۳۹۰. فهرست سوم مجاز کشور. انتشارات سازمان حفظ نباتات.
- Arnold, C.E. and J.H. Aldrich. 1980. Herbicidal effects on peach seedling growth and weed control. Hort. Sci. 15: 293- 294.
- Baghestani, M. A., E. Zand, S. Soufizadeh, A. Eskandari, R. PourAzar, M. Veysi, N. Nassirzadeh. 2006. Efficacy evaluation of some dual purpose herbicides to control weeds in maize (*Zea mays L.*). Crop Prot. 26: 936- 942.
- Barros, J. F. C., G. Basch and M. de Carvalho. 2005. Effect of reduced doses of a post-emergence graminicide mixture to control *Lolium rigidum* G. in winter wheat under direct drilling in mediterranean environment. Crop Prot. 24: 880-887.
- Glenn, S., W. H. Phillips II and P. Kalnay. 1997. Long-term control of perennial broadleaf weeds and triazine-resistant common lambsquarters in no-till corn. Weed Technol. 11: 436-443.
- Horton, D. and D. Johnson. 2005. Southeastern peach growers handbook. Handbook No. 1. Athens: University of Georgia.

- Kassim, A.K., 2013. Managing glyphosate-resistant weeds in glyphosate, anrcatalog.ucdavis.edu/pdf/8494.pdf, University of California, Davis.
- Majek, B.A., P.E. Neary and D.F. Polk. 1993. Smooth pigweed interference in newly planted peach trees. *J. Prod. Agric.* 6:244-246.
- Mennan, H., Ngouadio, M., 2012. Effect of brassica cover crops and hazelnut husk mulch on weed control in hazelnut orchards. HortTechnology, horttech.ashpublications.org.
- Parker, M.L. and J.R. Meyer. 1996. Peach tree vegetative and root growth respond to orchard floor management. *Hort. Sci.* 31: 330- 333.
- Schuster, C. L., D. E. Shoup and K. AL-Khatib. 2007. Response of common lambsquarters to glyphosate as affected by growth stage. *Weed Sci.* 55: 147- 151.
- Scott, R.C., Barber, L.T., Boyd, J.W., Norsworthy, J.K. and Burgos, N., 2015. Recommended chemicals for weed and brush control. University of Arkansas System Division of Agriculture.
- Sullivan, T.P. and E.J. Hogue. 1987. Influence of orchard floor management on vole and pocket gopher populations and damage in apple orchards. *J. Amer. Soc. Hort. Sci.* 112: 972- 977.
- Tamaki, G. 1975. Weeds in orchards as important alternate sources of green peach aphids in late spring. *Environ. Entomol.* 4: 958- 960.
- Tu, M., Hurd, C. and Randall, J.M., 2001. Weed Control Methods Handbook, The Nature Conservancy, <http://tncweeds.ucdavis.edu>, Version: April.
- Weller, S.C., W.A. Skroch and T.J. Monaco. 1985. Common bermudagrass interference in newly planted peach trees. *Weed Sci.* 33: 50-56.
- Zand, E., M .A. Baghestani, S. Soufizadeh, R. PourAzar, M. Veysi, N. Baghrani, A. Barjasteh, M. Khayami, N. Nezamabadi. 2006. Broadleaved weed control in winter wheat with post-emergence herbicides in Iran. *Crop Protec.*, 26: 746- 752.

Control of spring and summer weeds in orchards by pre and post herbicides and mixture of them

B. Samedni¹, S.M. Hossaini², S. M. Mirvakili³

Received:2016-1-12 Accepted:2016-7-1

Abstract

These experiments were conducted in order to study effect of pre and post emergence new herbicides on grass and broad leaf weeds in vine orchards in Qazvin and apple orchards in Tehran. Experimental design was factorial with two factors (A and B) and three replications. "A" factor treatments were, 1) diuron (WP 80%) 2 kg/ha, 2) napropamide (SC 45%) 9 l/ha, 3) oxyfluorfen (EC 24%) 2 lit/ha, 4) trifluralin (EC 48%) 2.5 l/ha, and 5) check (no herbicide). "B" factor treatments were 1) glayphosate (SL 41%) 6 l/ha +8 kg ammonium sulfate/ha, 2) glayphosate (SL 41%) 6+6 l/ha plus ammonium sulfate 8+8 kg/ha, 3) triclopyr (EC 62%) 2 l/ha, and 4) triclopyr 2+2 l/ha. The results showed that pre emergence herbicides, especially napropamide, oxyfluorfen and trifluralin controlled annual winter weeds. One time use of glayphosate could control annual weeds, but not perennial weeds. One and two times use of triclopyr and two times glyphosate controlled perennial weeds. Use of pre emergence plus post emergence herbicides controlled perennial weeds well. Napropamide and trifluralin plus triclopyr reduced weeds, but diuron plus post emergence herbicides provided best broadleaf weed suppression. As compared to glayphosate, triclopyr controlled weeds with delay.

Keywords: pre emergence herbicides, post emergence herbicides, weeds dry weight, orchards

1- Associate Professor, Iranian Plant Protec. Res. Inst., Tehran

2- Associate Professor, Imam Khomeini International University, Tehran, Iran

3- Lecturer, Agricultural Research Center, Yazd, Iran